

[Rager.]

i Luften til Stadighed, og kom det endelig an paa en Konkurrence, er det vist lettere at sidde i Kældrene end at flyve med en Maskine over en By. Jeg anholder denne Udtalelse, fordi jeg gerne vil spørge det ærede Medlem, om det da er hans Mening, at der i alle Byer rundt i Landet, i alle de saakaldte 9 A-Byer, skal etableres aktivt Luftværn. Det vil jeg gerne have en Udtalelse om, for det har jeg ikke forstaaet hidtil har ligget inden for nogen af de Rammer, der har været opstillet hverken af Regeringspartierne, af Venstre, af Det konservative Folkeparti eller af den militære Sagkundskab.

Hvis jeg maa opfatte det konservative Partis Forslag saaledes — og det maa jeg vel, i hvert Fald efter at det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har udtalt, at han gerne tager imod Forsvarsministerens Tilbud om et Udvalg —, at man ønsker at fremkalde Nedsættelsen af et Udvalg, hvor Forsvarsministeren kunde redegøre for, hvorledes Gennemførelsen af de i Fjor vedtagne Forsvarslove skrider frem, ja, saa kan jeg tilsige mit Partis Medvirken til, at et saadant Udvalg nedsættes. Regeringen har intet at skjule og kan i et saadant Udvalg lægge alle Oplysninger paa Bordet og bl. a. medvirke til at undlive eventuelle verserende Krøniker om, at den nuværende Forsvarsordning ikke skulde være i Stand til at løse de Opgaver, som Regeringen, alle Forhold taget i Betragtning, anser for løselige. I Overensstemmelse hermed kan jeg ligesom det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen anbefale, at vi, naar Debatten er sluttet, vedtager at standse Behandlingen af dette Forslag til Beslutning og henviser det til nærmere Behandling i et almindeligt Folketingsudvalg paa 15 Medlemmer.

Jens Thomsen: Det forekommer mig, at Kaprustningerne i de store Lande nu har en saadan Udstrækning, at de smaa Lande i Virkeligheden er tvunget til at resignere og være klar over, at ved Hjælp af Vaabenmagt kan man ikke sikre Landets Fremtid. Det er jo en uhyre farlig Tid, vi lever i. Naar vi betragter Udviklingen i Spanien og i Østrig, saa ser vi, hvor let Udlandet har ved at gribe ind i de indre Anliggender, og hvor rede forskellige Lande er til at yde Støtte til deres Idealer i de paagældende Lande. Det er i hvert Fald min Tro, at hvis vi vil sikre Landets Fremtid, gør vi bedre i at føre en fornuftig Indenrigspolitik end at tro, det kan gøres gennem Vaabenmagt, ved Hjælp af Kanoner.

For mig er der ingen Tvivl om, at hvis vi fortsætter det nuværende Monopolssystem og fortsætter med den tidligere Vekselvirkning i Form af Forhøjelse af Varepriser, af Understøttelser, af Lønninger med dertil hørende Forhøjelse af Skatterne. . . .

Formanden: Jeg maa henstille til den ærede Taler at holde sig til den Sag, der er til Behandling i Øjeblikket.

Jens Thomsen: . . . Det er min Tro, at vi vil komme til at staa over for Kampen mellem Yderpartierne: Kommunisme og Fascisme, og først da er Landets Fremtid alvorligt truet.

Oluf Pedersen: Det Forslag, der her er forelagt af de Konservative, har til Formaal, efter hvad den ærede Ordfører for Forslagsstillerne gav Udtryk for, at skaffe os noget mere Militær. Dette bekræfter, hvad vi vel alle sammen vidste i Forvejen, at de Konservative aldrig kan faa Militær nok. De prøver, om de kan faa det paa den ene Maade eller paa den anden Maade, men aldrig kan de faa nok — de vil have mere baade af Militær og af Told. For at faa tilstrækkeligt af dette Militær prøver man paa, om ikke man kan tale lidt pænt om det nationale, stiller sig op, som om man var mere fædrelandssindet end andre Partier. Vi har i Dag hørt, at det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft for rigtigt at faa underbygget sit Krav om mere Militær, ikke generer sig for at true os, om man vil, med Krig. Men heldigvis er det ikke det ærede Medlems Spaadom, der er bestemmende.

De Konservative har — og det fremgik ogsaa af det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Krafts Udtalelser i Dag — aldrig holdt sig klare i Forsvarsspørgsmaalet. Snart har man krævet mere, fordi det var nødvendigt, naar man var Medlem af Folkeforbundet af Hensyn til Forpligtelserne dær. Snart har man krævet mere, fordi man ikke regner med, at disse Forpligtelser inden for Folkeforbundet længere staaer ved Magt. Snart skal man have mere, fordi der ikke er noget nordisk Samarbejde, og snart fordi der er nordisk Samarbejde. Lige meget, naar som helst, saa kræver de Konservative mere Militær. Dette giver en en Følelse af, at det i Virkeligheden er noget helt andet, som ligger bagved. Som vi alle ved, er der jo i hele Rustningsspørgsmaalet, i hele Militærspørgsmaalet ogsaa et Pengespørgsmaal.

Jeg er ikke begejstret for al den Tale, de Konservative her fører, fordi jeg tror,